

RECONeixEMENT INSTITUCIONAL

01. La productora Isona Passola. F. MELCION. 02. El publicista Lluís Bassat. ACN. 03. L'actor Paco Morán. FOCUS. 04. L'artista Jaume Plensa. ACN. 05. El fotògraf Eugeni Forcano. EFE

Passola, Bassat i Morán, Creus de Sant Jordi

Entre els 25 premiats també hi ha Eduard Castellet, Jaume Plensa, Núria Albó i Rafel Marquina

El Govern va anunciar ahir les 25 personalitats i 15 entitats que rebran la Creu de Sant Jordi el 20 d'abril. Entre els guardonats, Isona Passola, Jaume Plensa, Paco Morán i Eugeni Forcano.

LAURA SERRA

BARCELONA. El Govern va fer pública ahir la llista de personalitats i entitats que rebran la Creu de Sant Jordi el 20 d'abril al Palau de la Generalitat. Les 25 persones guardonades destaquen per la defensa de la identitat de Catalunya i pels seus èxits cívics o culturals. D'entre els noms més populars hi ha gent de cultura com la productora cinematogràfica Isona Passola, responsable del fenomen *Pa negre*; l'artista

Jaume Plensa, autor d'una obra personal i cotitzada que ha internacionalitzat l'art català; el publicista i col·leccionista d'art Lluís Bassat; la política, poeta i reconeguda escriptora de literatura infantil i juvenil Núria Albó; la meitat de *La extraña pareja*, l'actor Paco Morán; el fotògraf Eugeni Forcano; el dissenyador i músic Eduard Blanxart, i els pintors Josep Serra i Llimona i Josep Lloveras.

El Govern també reconeix amb la Creu de Sant Jordi empresaris, com ara el fundador de MRW, Francisco Martín, un exemple de responsabilitat social; el farmacèutic Josep Maria Ventura, que a través de Nutrexpia i Laboratoris Ordesa ha mostrat el seu compromís cívic; el president de Ciments Molins, Casimi-

Èxit
El Govern premia la defensa de la identitat, la cultura i el civisme

ro Molins; el dissenyador Rafel Marquina, autor del famós setrill antidegoteig, i el productor cinematogràfic Josep Maixenchs, fundador de la brillant Escola Superior de Cinema i Audiovisuals (Escac).

D'entre els premiats destaquen també estudiosos de primer nivell i activistes culturals. És el cas del sacerdot Jusèp Amiel, impulsor de la cultura aranesa; la religiosa i educadora Dolors Canal; així com Rosa Maria Carrasco, que va liderar l'educació en el lleure de les dones i els joves; Francesc Martínez de Foix, per diverses iniciatives d'inserció social, esportiva i laboral de persones amb disminució física; el diputat, mestre i polític Pere Carbonell; l'excursionista gracienc i promotor cultural Joan Cervera; la

professora universitària Dolors Folch, experta sinòloga i pionera en l'estudi de l'Àsia Oriental; el catedràtic d'economia i director general honorari de la Comissió Europea Francesc Granell; el crític gastronòmic nord-americà Colman Andrews; el periodista cultural i promotor sardanista Robert Roqué, i l'empresari i president de la Fundació Miró durant 21 anys Eduard Castellet.

Una quinzena d'entitats educatives, culturals i cíviques també rebran el reconeixement, entre les quals les fundacions del Banc dels Aliments, del Conservatori del Liceu, la Blanquerna, de la Festa Major de Gràcia, de la Passió d'Esparreguera, dels Amics de la Gent Gran i la Lira Vendrellenca. —

CARTES CREUADES

Tu creus en Déu, jo crec en Zuckerberg

Crònica

EVA PIQUER
BARCELONA

Déu potser és omnipresent; Pilar Rahola, segur que no. La presentació del llibre *Amb Déu o sense* li coincideix amb el compromís a can Cuní, de manera que intervé la primera i se'n va volant cap al plató. Jo sóc agnòstica tirant a atea, però a l'andana del metro que em tanca la porta als nasos em descobreixo exclamant "Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?". Quan arribo a l'auditori de la Facultat de Comunicació (la fundació Blanquerna, per cert, ha estat guardonada amb una Creu de Sant Jordi) la Rahola ja parla, i sembla

que faci estona, perquè està més afònica que de costum. "En aquest llibre hi trobareu dues ànimes bones", sosté. Les quaranta cartes creuades entre Francesc Torralba i Vicenç Villatoro són, segons Rahola, "un autèntic monument literari".

Pilar Rahola venia "de part de la núvia", en paraules de Villatoro. És a dir, de part dels no creients (en Déu, s'entén: és probable que creguin en Leo Messi o en Mark Zuckerberg o en el pacte fiscal). De part del nuvi hi diu la seva Ramon M. Nogués, catedràtic emèrit de biologia i escolapi, per qui les religions haurien de superar una "auditoria d'humanitat". Nogués fa una objecció als autors de les cartes: "Sou uns interlocutors massa correctes", deixa anar. Vaja, que les llegirem amb molt de gust, jo la primera, però no hi hem de buscar l'esperit del tertulià disposat a tirar-se els plats pel cap. "Vaig estar a punt de suggerir-los que no fossin tan educats -admet el culpable de tot plegat, l'edi-

Pilar Rahola, Vicenç Villatoro, Josep M. Carbonell (degà de la Blanquerna) i Francesc Torralba. PERE VIRGILI

Religions
Villatoro i Torralba parlen de com viure junts sent diferents

tor Ignasi Moreta-. Però no ho vaig fer. D'esgrima n'hi ha, i molta. I avui escriure amb respecte i educació és gairebé subversiu".

Acceptar l'encàrrec de Fragmenta Editorial i, doncs, passar-se mig any dialogant sobre Déu amb un agnòstic ha servit a Francesc Torralba, doctor en filosofia i en teologia, per qüestionar-se a fons per què creu el que creu. "Fins i tot m'ha

permès creure amb més convicció el que crec", confessa. Per contra, l'escriptor i periodista Vicenç Villatoro es va trobar pensant en coses que no s'havia plantejat mai abans. "No hi va haver una assemblea mundial d'agnòstics que em triessin com a delegat. Jo no em sento portaveu de l'agnosticisme mundial, i el Francesc no se sent representant de ningú més que d'ell mateix". Per Villatoro, el llibre va del "gran tema del segle XXI": com ho hem de fer per viure junts sent diferents. Diu que els dos corresponsals "no estan tan mal triats", modèstia a part, precisament perquè no encarnen opcions radicalment oposades. "Si vols fer un debat sobre la relació Catalunya-Espanya i que hi hagi molt espectacle, pots convidar un de Ciutadans i un de les CUP, però no serà veritat: la immensa majoria de persones estan al mig. El debat bo és entre un convergent i un socialista". A Villatoro, abordar la religió li infonia cert respecte: "Fa cinquanta anys la gent es matava per això". Com afirma Torralba a la primera carta, "les conviccions no religioses, viscudes amb passió, són tan perilloses com les conviccions religioses viscudes sense seny". Amén. —